

VINCENT

OBČASNÍK STUDENTŮ GYMNÁZIA VINCENCE MAKOVSKÉHO 2. ČÍSLO III. ROČNÍK ČTVRTEK 31. LEDNA 2008

Sváteční sál sytých smáčů

Nová spolužačka

Linda Habešová, Lenka Čiháková

Kapela Bukavanka Jeden z vrcholů svátečního dopoledne

Na konci kalendářního roku, těsně před Vánoci, dodržují studenti a profesoři, již více jak patnáct let, tradici pasování nových studentů. Třídy 7. A a 3. B vybrali za téma pasování dějiny templářského řádu. Studenti prvních ročníků měli za úkol vymyslet, nazko-

ušet a zahrát scénky k tématu a tím prokázat, že jsou hodni titulu student.

Loňští tvůrci (mezi nimi i já) ve své snaze o velkolepou a nezapomenutelnou šou s nabitým dějem, průchody časem, vstupy do myslí postav, úžasnými a dobře

natočenými videi, možná zapomněli při tvorbě na samotný smysl pasování.

Ve srovnání s předloňským pasováním, které mělo prostou a srozumitelnou dějovou stavbu – dva členové indiánského kmene ...

(Pokračování na straně 4 >)

„Nová spolužačka,“ byla první slova, která jsem uslyšela, když jsem 26. června vstoupila do naší třídy. „Že by po roce opravdu nastoupil slibovaný Štěpán Valenta?“

Ne, tomu jsem přeci nemohla věřit, zvláště, když paní profesorka řekla spolužačka.

Poté, co se mi podařilo dostat se na své místo, jsem od spolužačky zjistila, že opravdu nastoupí nová spolužačka. Katka Ludvíková, nic jiného jsme o ní nevěděli. Tak za dva měsíce se o ní dozvíme víc.

Již během prázdnin se po celé škole rozneslo, že naše nová spolužačka se věnuje modelingu.

Kluci začali pomalu slintat blahem a holky pukat závistí. Všichni jsme se postupně začali těšit na první školní den, kdy se se zmíněnou slečnou seznámíme. Zazvonilo, do třídy vstoupila paní profesorka.

Stejně jako každý rok se nás zeptala, jak jsme se měli o prázdninách a také začala hledat Katku. Všichni jsme propukli v hlasitý smích a napadlo nás, že to dopadne jako minulý rok, nepříjde žádný nový spolužák.

Pokračování na straně 9 >

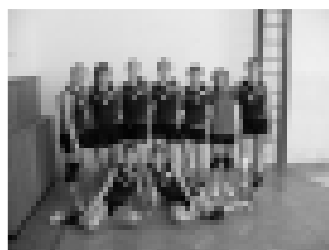
Studentská scénka 2007

Kdo zvítězil v anketě o nejlepší prváckou pasovací scénku?

Čtěte na straně 3

Volejbalový turnaj děvčat

Martina Matoušková, 7. A

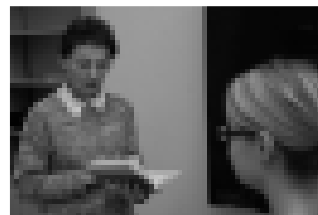

Dne 13. listopadu se ve vlkě tělocvičně konal volejbalový turnaj.

Čtěte na straně 8 >

Tvůrčí psaní

Adam Vágnér, šéfredaktor

Na podzim loňského roku jste mohli navštívit Posezení přátel tvůrčího psaní. Žáci kurzu psaní četli své texty a představili posluchačům svou činnost. A co vlastně v tvůrčím psaní děláme?

Čtěte na straně 8 >

Komix a Stripe jsou zpět

Na podzim jsem si v 8. A prohlížel nástěnku a nestihnul jsem žasnout. Byla plná komixových stripů. Jejich autory jsou Jindra Vondrák, Vojta Šafránek a Jan Císař. Poprosil jsem je, zda by byli ochotni nakreslit další pro časopis. Kluci souhlasili a donesli mi ukázat svoji nabídku komixů.

„Prosím!“ vykřikla, „Poslechni mě, prý se do Spring Town vrátí Comix a Stripe. Zabijí tě!“

(Hleďte uvnitř časopisu)

– Úvodník

Vážení studenti, vážení profesoři,

od posledního zářijového vydání uběhly čtyři měsíce vyplněné událostmi, které se nás studentů více či méně týkají. Události, které se nás týkají hodně, jsou dnes zrcadleny na vysvědčení. Méně se každého z nás týká tradiční pasovací slavnost, kterou jsem vybral jako hlavní téma Vincenta.

Nejdříve 6. února zvolí parlament tajnou volbou nového presidenta České republiky. Zarahadí se za Tomáše Garriga Masaryka, Klementa Gottwalda a komunistické presidenty, Václava Havla a Václava Klause, ekonom Jan Švejnar?

Prosadí nový ministr školství Ondřej Liška reformu maturitních zkoušek? Budou muset už letošní šestáci (6. A a 2. B) maturovat povinně z matematiky? „Rostou z Vás nelogicky uvažující bytosti, je to potřeba“ řekla v hodině fyziky Mgr. Marta Straková.

Otázek pro minulost i pro budoucnost je hodně. Přeji vám hodně štěstí ve studiu. A abyste si v příštím pololetí vybrali otázky na které má cenu se ptát, dořešili ty stávající a ve volném čase zavádili o ty věčné.

Redakce školního časopisu si není vědoma žádného pokusu o její objektivní kritiku ze strany studentů. Taky chceme vysvědčení. Za půl roku jsme vydali dvě čísla. Ptáme se: Stačí to? Je to akorát? Líbí se vám design časopisu? Vidíte zásadní chyby? Nebojte se napsat své hodnocení. Motivujte nás. Naše e-mailová adresa je vincent.redakce@seznam.cz.

Chcete-li se stát členy redakce a vytvářet časopis, nebo přispět článkem, budeme s vámi rádi spolupracovat, poradíme vám a pokusíme se odpovědět na vaše otázky.

Příjemné čtení vám za redakci přeje

Adam Vágner

**Napište nám ...
... co vás zajímá.**

VINCENT

vincent.redakce@seznam.cz

Obsah

Studentská scénka 2007 a Anketa	ANKETA	3
Očima i myslí diváků	TÉMA	4 – 6
Prodloužená praktika chemie	ŠKOLA	7
Dámy a pánové	ŠKOLA	7
Den otevřených dveří	ŠKOLA	7
Volejbylový turnaj děvčat	ŠKOLA	8
Tvůrčí psaní + Clustering	ŠKOLA	8
Železnice	STUDENTI	9
Nová spolužačka je opravdu tu	STUDENTI	9
Michal Jurman: Nocivír	[cul – tura]	10
8. ročník tradiční včelařské výstavy „Vůně medu“	[cul – tura]	10
Pompeje, fénix z popela	[cul – tura]	11
Jak se zase jednou opakovali dějiny	[cul – tura]	11
lomix od CiSKA	DO NUDNÉ ...	12
vtipy od Kuby	DO NUDNÉ ...	12
SUDOKU	DO NUDNÉ ...	12

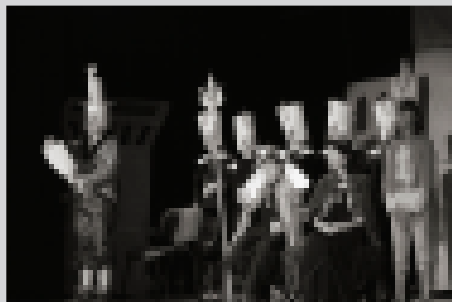
Nadpis časopisu

Nový školní rok přinesl do časopisu nový vzhled a nový nadpis. Písmo nadpisu je vytaženo z desky Vincence Makovského, která je umístěna u hlavního vchodu do budovy školy.

„Chtěl jsem více spojit časopis se školou. Vyfotil jsem jméno Vincenc a použil jako nadpis,“ řekl šéfredaktor Adam Vágner. Na otázku jak získal písmeno „T“, které na desce není, odpověděl, že tam někde být musí.

Studentská scénka 2007

Nejzdařilejší prvácké představení na Pasování 2007

1. A

Příběh rytíře

96 hlasů

1. B

18 žen a 1 muž na vdávání

103 hlasů

1. C

Inkvizice a středověké soudy

64 hlasů

Zvítězila scénka 18 žen a 1 muž na vdávání. Ve studentské volbě nejlepší studentské pasovací scénky hlasovalo 263 studentů. 1. ročník volby Studentská scénka 2007 uspořádala redakce studentského občasníku Vincent 2008.

Co se Vám na pasování líbilo a co se Vám nelíbilo?

Honza a Honza, 8. A

Podívejte se slečno redaktorko, jakožto jedni z loňských tvůrců pasování můžeme podat ucelenější pohled na věc. Letošní pasování shledáváme vcelku kvalitním zdařením třetího ročníku. Vidíme však i některé chyby, což ovšem nechť je nezkušeným mládatům prominuto.

Až zbytečně dlouhé prostoje na pódiu úroveň poněkud snižovaly. Berouce zřetel na tekoucí mlíko po bradách scénáristů, musíme pochválit humornost, v které se celé pasování neslo. Leč se mnozí diváci poměrně bavili, shledáváme naší povinností upozornit na mnohá alotria dějící se na podiu. Vsušky s deviantním kouzelníkem mohly lehkomyšlné povahy pochopit ne zrovna šťastně. Jakožto hlasatelé věčného pacifismu a lásky vyzýváme k boji též agresivitu, která ve scénáři hluboce zakořenila. Však abychom nebyli označeni za bezcitné neřádky, podotýkáme, že videa, jež doprovázela celý program, se stala velmi příjemným zpestřením.

Tudíž vše sečteno a podtrženo, vlastně odečteme-li laciné náměty prosáklé erotikou, agresivitou a převzetím některých forbnů z loňského pasování, ovšem stejně tak přičteny kvalitní herecké výkony a vtipná videa, u kterých se člověk pobavil více než v leckterém biografu, musíme hodnotit zdařilým výkonem, který nastavil latku vysoko, a tak budou muset další ročníky vynaložit velkého úsilí, aby se přes ni přehoupaly. Nicméně mladá krev přináší nové voďy, které posunou doazajista latku ještě výš.

Mgr. Milena Čechovská

Jak se mi líbilo pasování? Moc. Opravdu. Každý rok se těším na tu neopakovatelnou atmosféru v Kulturním domě.

Každý rok si myslím, že už tady téměř vše bylo a že snad není možné posunout latku úrovně výš. A každý rok se zatím posunula. Tak tomu bylo i letos. A jak se praví slovy Cicerona: Quo usque? (Kam až? - pozn. redakce)

ANKETA

Lukáš Tomek, "názor z venku"

Pasování mě bavilo, moc, bylo na tom vidět, že si s tím vyhráli a že z toho měli zábavu, tím myslím, že to nebylo nucené.

Připomínalo mi to naše pasování tím nasazením a propracováním, i když si myslím, že naše bylo první a prostě top a vždy to bude THE MOST LEGENDARY.

Co se týče tematiky, ta byla taky výborná, jen byla škoda, že se do toho nezapojilo trošku víc lidí, ale vím, že je to těžké získat si pro to víc lidí ze třídy.

Jinak byly odbyté ty soutěže, ale to tomu tolik neubralo. Bylo to pasování, na který si rád vzpomenu.

Robin Fuksa, 1. A

Já mám nejsilnější vzpomínku na čas před pasováním, to sem měl totiž pěknou trému, ale samotný pasování bylo fakt super. Vůbec jsem si nemyslel, že to bude tak namakaný.

Panu profesorovi Kotovicovi se pasování líbilo, moc. Obzvláště pak klidnější průběh celé kulturní akce.

Paní profesorka Kadlecová Iva též s úsměvem odpovídala ve prospěch letošního pasování. Už s menším nadšením vyslovila přání, aby i příští rok bylo tak dobré. Kdo že to příští rok pořádá?

Sváteční sál sytých smáčů

Čtyři rozhovory s účinkujícími a divačkou. Kritika i sebechvála.

foto Martin Peříkán

Finální soubor Zleva: *Tupoň (Luboš Štrobl)*, *Jason (Jan Cendelín)*, *Rasoň (Václav Stríž)*, *Drsoň (Míra Skalník)*, *Otrokář (Ivoš Kubiček)* Na motivy postav Zdeňka Svěráka a Ladislava Smoljaka?

(Pokračování ze strany 1)

...dostanou úkol najít pasovcí amulet, aby mohli být přijati do kmene, při hledání naráží na překážky, které jim pomáhají řešit vylosování studenti – bylo loňské pasování obtížnější k pochopení.

Co můžeme čekat na konci roku 2008 od stávající 6. A a 2. B? Nevím, ale letošní diváci a budoucí tvůrci si mohou přečíst následující čtyři rozhovory s loňskými tvůrci, pasovanou studentkou a divačkou.

Miroslav Skalník

Rozhovor s účinkujícím a tvůrcem

Jakou roli jsi hrál?

Byl jsem Drsoň, komtur řádu templářů, jedna z hlavních rolí.

Mohl bys přiblížit příběh?

Příběh byl jednoduchý. Bylo to o efektu, soubor dobra se zlem, trochu pohádka. Na počátku templář spadl do současnosti s písmákem

a klerikem a společně se i s ostatními pokoušeli obnovit slávu řádu a předávat nepřímo některé ze svých myšlenek, které v tom byly hluboko zaobaleny. Kdo přemýšlel, je našel.

Následoval konflikt dobra se zlem v postavě otrokáře, který se otočil proti templářům, podrazil je. Myslím, že příběh byl jednoduchý a muselo je pochopit každé dítě. Možná byl trochu nepochopen pád rytíře.

Jak jste k pasování přistupovali?

Od začátku jsme si nedělali iluze, že budeme hrát divadlo velkého formátu. Ty měl akorát Adam. My jsme se chytili toho, že to bude show a že to musíme přizpůsobit publiku, pro které budeme hrát. Muselo se to přizpůsobovat široké veřejnosti. Dosáhli jsme pozorosti u diváků a všichni se bavili.

Jak se ti hrálo? Jak se chovalo publikum?

Hrálo se mi dobře a ani jsem nečekal, že to půjde samo od sebe.

Když jsem viděl generálky, byl jsem vydešenější, ale naostro to dopadlo dobře. Publikum bylo naprosto skvělé a možná lepší, než jsme čekali.

Chtěli jste pasováním něco říct?

Nejdřív tam asi nějaká myšlenka byla, ale ustoupilo to myšlence, že to má být hlavně legrace a show.

Má pasování vyšší smysl?

Je to symbolické gesto, kterým jako by jsme my, kteří už na škole jsme, podali štafetový kolík těm nově příchozím. Něco jako korunovace, následník už sice vládne, ale až v momentě korunování se stává králem se vším všudy.

Který moment považujete za nejslabší?

Nejsem zvyklý komentovat svou práci, nemyslím, že by to bylo dost objektivní, ale co jsem slyšel od ostatních, slabší byly scény tříd. Nejslabší byla část ve vězení, protože jsme improvizovali a

scénáři se to jen vzdáleně podobalo.

Jaké bylo natáčení videí? Režiroval je někdo? Jak se choval režisér?

Natáčení bylo příjemné. Byla tam spousta legrace. Režie byla, ale ne vytyčená jménem, kdo se toho v danou scénu ujal, ten byl režisér.

Kde jsi si opatřil kostým?

Kostým je čistě vlastní tvorba s pomocí rodičů.

Jsi fanda do historie? Jezdíš na rekonstrukce bitev?

To je trochu zbytečná otázka. Samozřejmě. Jezdím, rád a docela často.

Co bys chtěl dělat? Kam chceš jít na školu? O herectví jsi neuvažoval?

Od prvního stupně základní školy chci dělat historii na filosofické fakultě a poslední dobou uvažuji čím dál víc o kriminalistice. Upřímně řečeno, o herectví jako v Národním divadle, nebo televizi v žádném případě neuvažuji, myslím si, že na to nemám.

Která prvácká scénka se ti nejvíc líbila?

Na jevišti jsem neviděl ani jednu. Měl jsem možnost shlédnout scénky na videu. Byly dost jiné a těžko se porovnávají. Nevím.

Podle profesorky Zabloudilové bylo letošní pasování nejlepší hned po pasování její třídy před sedmi lety. Dokážeš jako účinkující srovnat letošní pasování s loňskými Indiány, šu kejna hej, nebo předložským hip-hopovým vězením?

Znovu si myslím, že to je pokus srovnávat nesrovnatelné.

Proč nesrovnatelné?

Protože každé bylo o něčem úplně jiném. Mělo to jiné nádech.

Děkuji za rozhovor.

De rien. **Rozhovor připravil Adam Vágner**

Příchod templářů časem Zleva: Anna Bučková, Jiří Trávníček, Lucie Glierová, Jana Kunová, Katka Humlíčková, Libor Skryja

Obraz mládeže podle námětu 1. B? Zleva: Vendula Ptáčková, Pavla Kociánová, Marie Vágnerová, Iveta Horváthová, Katka Králová, Iva Friebová, Iveta Dvořáková. Stojící Eliška Kuběnová a Dita Niesnerová.

Eliška Kuběnová

Rozhovor s účinkující a tvůrkyní z 1. B

Eliško, kdo vymyslel hlavní myšlenku a děj vaší scénky?

Vymyslela jsem ho převážně já, Káťa Králová, Terka Horňasová a Pája Kociánová, cestou z obědů.

Co vás k tomu motivovalo? Bylo to něco ze skutečného života?

Kéž by ... cestovat časem, to by bylo něco fantastického. Byl to chvilkovéj nápad.

Koho napadlo, že pan profesor Peňáz bude hrát roli týpka? Jak

se jemu scénka líbila?

Tohle byl nápad Kačenky. Nemohly jsme se shodnout, který kluk z naší třídy by byl pro tuhle roli nejlepší. Máme sedm kluků a je pravda, že nikdo nebyl ten "ideál". Já myslím, že se mu líbila moc - a jestli ne, tak to nedával moc najevo.

Mluvil vám do scénky pan profesor?

Řekl nám, že co mu napíšem, to řekne! A nakonec to i splnil, ale poprvé se na to moc netvářil. Nakonec se tak úžasně vžil, že si své "kecy" ještě víc přikořnil a zahrál si opravdu na jednoho z nás. Je skvělý třídní a rozhodně bychom ho neměnili.

Luboš Štrobl

Rozhovor s tvůrcem a účinkujícím

Luboši, jaký máš z pasování dojem?

Mám radost z toho, že pasování neskončilo nějakým nepředvídaným způsobem, a my jsme ukázali vše, co jsme si pro diváky připravili. Jsem rád za to, jak to nakonec dopadlo. Můj dojem je více než příjemný.

Mluvil jsi těsně po pasování se studenty z jiných tříd, profesory či někým dalším z publika a co říkal?

To by ses měl zeptat právě jich, ale veškeré ohlasy, které jsem po pasování zaslechl, byly

kladné. Naprostá většina diváků se dobře bavila, smála se, a o to nám také šlo.

Pasování vypadalo docela připraveně, kdy jste ve třídě začali pasování připravovat? Kdo?

V primě, nás pasování velmi oslovilo. Už tenkrát jsme nahlas přemýšleli: „Až budeme dělat pasování my... musí to být prostě nářez!“ Velké oživení zájmu přinesla vězenice Poslední Á.

Atmosféra Sanova lochu nás dostatečně nabudila přemýšlet o pasování vlastním. Na začátku sexty jsme s kamarády vymysleli téma, ale templáři to nebyli.

Téma se setkala s nepochopením ostatních členů naší třídy. Na konci sexty jsme se dostali do krize, neměli jsme třídu

Myslíš, že to změnilo vztahy ve vaší třídě?

Já myslím, že nijak radikálním způsobem ne. Skvěle kolektiv jsme měli předtím a máme ho i teď - a sem tomu vážně ráda! Těsně před pasováním nám sice odešla jedna spolužačka na zdravotku, ale myslím, že to je za náma a jsme bezva banda.

Jak dlouho jste secvičovali scénku?

Někdy od poloviny listopadu. Nejvíce zabrat nám dal závěrečný tanec.

Bavilo Tě to? Hádali jste se u cvičení scénky hodně nebo to proběhlo v klidu?

Víc než samotné nacvičování

nás s holkama bavilo vymýšlení. Přece jen v hlavě jsme si to představovaly trochu jinak, než jak to nakonec bylo. Lezli jsme si krkem ... a i jsme se hádali.

Šla bys do nacvičování scénky a všeho kolem znovu? Jak se ti líbilo pasování?

Já jo. Musím uznat, že třetíci to měli rozhodně dokonalý. Bylo to první pasování, které jsem viděla, takže to nemám s čím srovnávat, ale s holkama jsme si to užívali. Ať už scénky ostatních tříd, nebo tu naší. Na pasování jsme se mega-moc zasmáli, takových akcí by za rok mohlo být i víc.

Rozhovor připravila Katka Chrástová

schválené téma. Díky nesmírnému zájmu Míry Skalníka a Honzy Cendelína, oba ze 3. B, o spolupodílení se na tvorbě pasování, jsme se rozhodli vypravít se na chatu. Míra přišel s myšlenkou templářů a magickou hranicí 700 let od zániku řádu (1307-2007).

Jak dlouho přípravy trvaly?

Kdybychom sečetli hodiny práce všech lidí, co se na tomhle pasování podíleli, zjistili bychom, že jeden ze studentů 7.A se pravděpodobně neučil a pracoval už od primy, od rána do večera, pouze a jenom na pasování.

Měli jste nějaký cíl? Chtěli jste pasováním říci něco víc?

Hlavní cíl byl udělat show pro

diváky, aby se nikdo nenudil a abychom si to užili my. Odpověď na druhou otázku zní: Ano. Nejvíce se o to zasloužil Adam Vágner, který právě to, abychom předali studentům nějaké poselství, považoval za nejdůležitější věc na celém pasování.

Letošní pasování mělo symbolizovat kladné vlastnosti členů templářského řádu, především rytířství, gentlemanské chování. Ale naši templáři měli i smysl pro humor.

Forma letošního pasování se v mnohém podobala loňským. Snažili jste se o něco nového?

Ano. Chtěli jsme přijít s něčím novým.

(Pokračování na straně 6 >)

Luboš Štrobl

(Pokračování ze strany 5)

Zakládali jsme si na tom, že naše pasování má, na rozdíl od těch ostatních, rozvinutější příběh. Proto jsme zvolili právě divadelní formu smíchanou s tradičními soutěžemi a atraktivními videi, doplněnou o scénky prváků. Inovací bylo, že jsme se sna

Jana Křenková

Učitelka dramatické výchovy a tvůrčího psaní

Vincent přináší malý pohled do kritické diskuse o pasování. Jana Křenková vedla diskusi, kladla dotazy a žáci odpovídali, vyměňovali si názory a ptali se. Jana Křenková vede kurz tvůrčího psaní na Novoměstském gymnáziu.

(...)

Jana Křenková: Měli jste tvůrčí tým? Kolik Vás bylo v tvůrčím týmu?

Míra Skalník: Měli. Přistupovali jsme k tomu na základě dobrovolnosti.

Všichni: Václav, Míra, Adam, Luboš, Ivoš. Honza Cendelin, Honza Šoustar a Kája Pomahač.

J. K.: Devět lidí, to je hodně.

Vašek: Někteří to jen sledovali a komentovali.

J. K.: Ty jsi Vašku dával dohromady konečný scénář?

Vašek: Ano.

Scénky tříd

J. K.: Výstupy tříd byly také, jaké si je třídy připravily?

Mírek Skalník: Zadalí jsme jim témata, která měli dodržet.

Mírka Jamborová: Dali jste jim časové omezení?

Mírek: 15 – 20 minut.

Mírka: Nemám moc dobré vnímání času, ale scénky se mi zdály rozvěklé.

(...)

J. K.: Striktní časové omezení by pomohlo. Zestručňování nemusí být na úkor kvality.

Jak herci hráli

J. K.: Velký rozdíl byl mezi vašim živým vystupováním na je-

žili všechny tyto prvky svázat s příběhem.

V čem byl největší problém?

Ve vzájemné domluvě mezi námi pořadajícími. Spolupráce s 3.B stanovila solidní počet lidí točících se okolo příprav. Vzali jsme na sebe možná až příliš velké sousto, často jsme byli nuceni podnikat kompromisy. Na druhou stranu jsme využili každé pří-

višti a natočeném na videu.

Mírku, ty jsi na pódiu nejvíc uvažoval přirozený kontakt s posluchačem - projevilo se to na tempu řeči, občas na odhadu pauzy a snažil ses o kulturu řeči.

Vašek má zlovyk dnešních lidí – ochablé mimické svaly – mikrofon, ten z takového projevu udělá teprve muchlanec! Je škoda, nejen na divadle, když myšlenka zanikne v nesrozumitelném zvukovém obalu.

Honza (škoda že tu není, abych mu to mohla říct přímo) vypadal z role, zejména když se diváci zasmáli. Vnímáme jeviště vcelku, výtvarno, pohyb, i jednání všech přítomných, tedy i těch, co zrovna nemluví.

Líbil se mi Adam, že měl odvalu udělat si vtipný kostým a jít v něm na pódium. Hrál s nadsázkou, na úrovni a pobavila jsem se. Na rozdíl od vašim spolužákem desetkrát opakovaného vtipu o koulích. Úsloví, že opakovaný vtip přestává být vtipem, se bohatě naplnilo.

Smích publika nemusí být kladnou vizitkou

Forma pasování

J. K.: Oceňuji a obdivuji souhru použitých technologií s živým vystupováním. Škoda, že byla tak patrná nevyrovnanost ve dvojím projevu.

Na videozáznamech jste byli naprosto autentičtí, přirození, vtipní. Asi proto, že jste tam neměli diváky? Že jste si opravdu hráli a nepředváděli se? Video mě nejvíc překvapilo a nadchlo.

Na pódiu jste se pohybovali nezkušeně. Chápu, že v celkovém rozsahu byl nadlidský úkol všechno nazkoušet.

Při zběžné prohlídce scénáře, který jste mi poslali, jsem si celek vůbec nedovedla představit. Měli

ležitosti k tvorbě pasování: komu se podaří vyjet si v průběhu školního roku na natáčení do Vídně?

Bylo něco, čeho jste se chtěli varovat?

Časové tísně. Abychom mohli pasování dokončit naprosto podle svých představ. Nepodařilo se, ale s výsledkem naší práce jsme spokojeni. Velké uznání a mé po-

jste někoho, kdo by se vám na pořad předem podíval, tím nezbytným „pohledem zvenku“?

Míra Skalník: Neměli. Když jsme hráli na ostro, tak to byla první generálka. (...)

J. K.: Myslím, že tradice pasování a jeho hlavní smysl je představení nových tříd. Příběh, který vše spojuje, je jenom příznaná berlička. Je ovšem i ukázkou toho, jaké představy inteligentní zábavy jste vy, jako letošní odpovědní pořadatelé ve škole získali. Tolerance diváků a jejich vstřícnost je příjemná. Podle mě má tyto dvě příčiny: maturanti už vědí, co příprava obnáší, a ti, které to za rok či později čeká, sledují...

A na vás je odpovědnost, jaká měřítko nastolíte. Průměrný divák (rozuměj průměrně hloupý divák) neexistuje.

Vyhovět uvolněné předvánoční atmosféře předprázdninového dne, dostat možností neosobního „kulturáku“, udržet pozornost po dlouhou dobu – nezáviděl by vám ani profesionál.

Přesto si myslím, že daň, kterou jste odvedli obecně rozšířenému poklesu k libivosti byla vyšší, než je potřeba. Pokud si hranici v čemkoli posouvám níž, můžu se dostat někde, kam jsem vůbec původně nechtěl.

Ale podařilo se vám něco, co možná ani sami nedoceňujete, a co Jaroslav Seifert tak příznačně nazývá „lyrickým stavem ducha“. Exteriérové nahrávky v okolí Nového Města, interiérové v budově školy, obojí měly ve vašem výtvarném vidění, citu pro humor, skutečně krásu poezie.

Přeju vám ze srdce, ať vás nepouští.

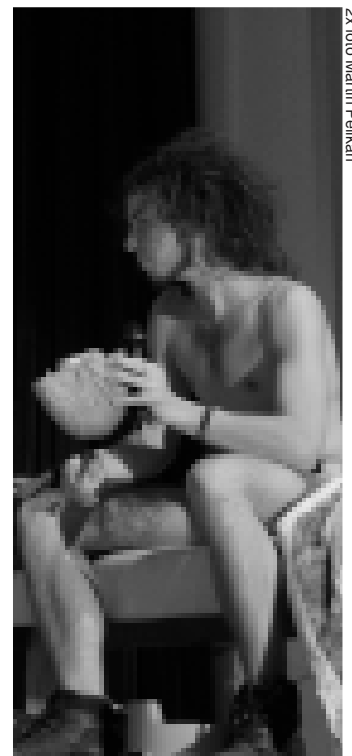
Průběh diskuse zaznamenal Adam Vágner; autorizováno

děkování si zaslouží všichni, kteří se podíleli na tvorbě pasování.

Co bys poradil příštím třetákům?

Nic neodkládejte, tvořte. Těšíme se na vaše pasování a přijde-me se podívat!

Rozhovor připravil Adam Vágner

Z foto Martin Pelikán

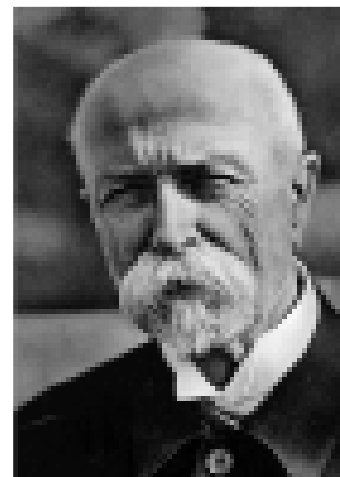

foto Tomáš Feltl; scan z knihy Masaryk ve fotografii, Olbis, 1935

Rady do života

18.12. 2007

GVM Sexuolog Radim Uzel, CSc. přijal pozvání na naše gymnázium a v předvánočním týdnu přednášel studentům o sexu.

Témata byla: vliv moderní evropské kultury na vývojový cyklus vajíček v děložce, pohlavní nemoci, antikoncepční prostředky, onanie a nechtěné počety. MUDr.Uzel si dovilil kritizovat sexuální kalendář katolíků, přičemž vycházel z vědeckých pozorování.

V boření společenských tabu je MUDr.Uzel odborník: „Vážení přátelé, nebudeme si nic zastírat, chlápci mají penis a dívky vagínu, jinak bychom tady nebyli.“

Adam Vágner

Harmonizační dny

24. – 25. 9. 2007

Stále živě vidím, jak každý věděl, že ho nenecháte spadnout a chytnete ho. Důvěřoval vám a toho by si asi každý měl vážít.

Navádění slepých oveček do ohrádky, běhat v noci do lesa a zapamatovat si text, přeskačovat a podbíhat lano, prolézat pavučinou, stavět komín z kostek a zpívat si, zkrátka dělat vše pro dobrou náladu a ucelení třídy. Ještě teď se smějeme, až se za bríško popadáme, když vidíme ty výrazy na fotkách. Vzbuzují dobře strávené chvíle

Iva Friebová, red. kráceno

Rozšířené laboratorní práce z chemie

27.11. 2007

GVM Přírodovědecká fakulta Univerzity Karlovy k nám vyslala RNDr. Petra Šmejkal a jeho asistentku Evu, aby zde uspořádali rozšířené chemické laboratorní cvičení, s využitím počítačové techniky a moderních metod, ke kterým jinak studenti gymnázií nemají přístup.

Toto cvičení bylo určeno zejména studentům třetích a čtvrtých ročníků, kteří mají v úmyslu zvolit si vysokou školu přírodovědného zaměření, a proto se jim bude

zkušenost s moderní laboratorní technikou v budoucnu hodit. Mezi zajímavé úkoly patřila interference kyselin a obsah CO_2 v cole, zkoumali jsme pestrá zbarvení gumových medvídků nebo pepmint líkeru spektrofotometrem. Proto hrozilo, že někteří studenti nedodrží pravidlo o zákazu konzumace veškerých používaných látek a odplazi se na oběd po čtyřech.

Jonáš Mareček, red. zkráceno

GVM V pátek 4. ledna se na našem gymnáziu konal den otevřených dveří. Mohl přijít kdo chtěl, ale nejvíce chodili rodiče s malými i velkými uchazeči, kteří se hlásí na naši školu. Ve specializovaných učebnách učitelé ukazovali budoucím studentům učebnice a interaktivní tabule. V učebnách IVT1 a IVT2 si mohli vyzkoušet naše některé výukové programy.

Podle mého byl stejně nejlepší program nachystán v učebně chemie pod vedením pana profesora Feltla.

Profesor Feltl ukazoval se svými dvěma pomocníky různé chemické pokusy. Už se jistě všichni těšíme na to, že budeme vidat nové spolužáky.

Jakub Chocholáč, student sekundy

Dámy a pánové

26.11. 2007

GYM Uznávaný profesor filosofie, PhDr. Miloš Dokulil, DrSc., který se zabývá odkazem Tomáše Garrigua Masaryka, přijel na naše gymnázium přednášet studentům maturitních ročníků v poslední listopadový týden.

„Dámy a pánové“ nejvyššího ročníku absolvovali dvouhodinovou přednášku o našem prvorepublikovém prezidentovi. Jedním z témat, o kterých prof. Dokulil mluvil, byl i čechoslovakismus a otázka odsunu sudetských Němců po 2. Světové válce. Studenti nedali hostovi žádnou otázku. Na adresu učitelského sboru poznamenal: „Realita směrem vpřed je otevřená.“

Při odchodu dal profesor Dokulil studentům poslání: „Masaryk měl dvě hesla. Nebát se a nekrást. O Česích platí to první. Prosim vás, nekradejte a nebojte se.“

Adam Vágner

5,2 Index vnímání korupce ve státním aparátu

V průzkumu TI, CPI 2007 obsadila Česká republika 41. místo spolu s Itálií. Rozmezí indexu 0–10 bodů.

Zdroj: CPI 2007, Transparency international, www.transparency.cz

Volejbalový turnaj děvčat

Martina Matoušková,
studentka septimy

Gymnázium Vincence Makovského se sportovními třídami pořádalo, jako každý rok, dne 13. 1. 2007 volejbalový turnaj k 17. listopadu. Tentokrát se turnaj týkal děvčat. Bohužel přijela jen dvě družstva ze Žďáru nad Sázavou, ale i přes tento nedostatek týmů to byl velmi vydařený turnaj.

Náš tým složený ze studentek naší školy, pod vedením paní profesorky Marshallové, věřil ve vítězství.

Hned první zápas turnaje byl důkazem, že naše děvčata byla ve velmi dobré kondici a dobře sehnána. Nastoupila proti týmu VOŠ a SPŠ Žďár nad Sázavou a nad tímto týmem vyhrála s přehledem 2:0. Druhý zápas se odehrál mezi oběma žďárskými týmy.

Ze zápasu vyšel jako vítěz tým Gymnázia Žďár nad Sázavou, byl zároveň druhým soupeřem našich děvčat. Opět zvítězili domácí 2:0, ale nebyl to tak jednoznačný zápas. Naše děvčata hodně chybovala na servisu a také se jim nedařil útok.

Na úplný závěr volejbalového dne se ještě konal exhibiční zápas mezi děvčaty a chlapeckým týmem, složeným rovněž ze studentů našeho gymnázia. Musím podotknout, že všichni hráči z naší školy se aktivně věnují nebo věnovali tomuto sportu. Naneštěstí se jeden hráč chlapeckého družstva, Tomáš Ondráček, zranil při obraně a musel opustit palu-

bovku. Chlapci byli v nevhodě, protože museli hrát jen v pěti.

Ale i tak se v tomto zápase objevilo spoustu pestrých a razantních útoků z jejich strany.

Velkým překvapením však bylo vítězství děvčat 2:1. Byl to opravdu napínavý zápas, plný akcí a krásných zákroků v poli.

Celý den byly všechny týmy povzbuzovány velkou spoustou diváků ze školy, kteří se přišli podívat nejen na své hrající spolužáky, ale také fandili zdatným soupeřům. Nemalý dík patří také Petru Ondráčkovi a Michalu Jinkovi, kteří tyto zápasy spravedlivě soudovali, a samozřejmě nesmíme zapomenout na třídu 5. A, která turnaj pořádala.

Všem hráčům děkujeme za zpestření dne jejich vynikající a férovou hrou a těšíme se na další sportovní událost.

Soupiska dívčího týmu:

Ivana Ťupová 1.C
Anna Vagová 2.C
Tereza Kratochvílová 8.A
Martina Matoušková 7.A
Lenka Dvořáková 7.A
Nikola Ptáčková 6.A
Michaela Musilová 2.B
Vendula Ptáčková 5.A
Trenérka:

Mgr. Monika Marshallová

Soupiska chlapeckého týmu:

Jan Čírka 2.C
Jan Vaňek 8.A
Michal Jínek 4.B
Petr Kadlec 7.A
Václav Stríž 7.A
Tomáš Ondráček 2.B

Tvůrčí psaní

Foto Adam Vágnar

Jana Křenková při hodině tvůrčího psaní

Kurz tvůrčího psaní vede Jana Křenková od září loňského roku. Psát tvořivě se snažíme vždy v pondělí ve třídě 4. A.

Každá hodina má tři části. V první si popovídáme o kulturních zážitcích a rozhýbeme svá, po celém dni, utahaná těla, abychom uzráli do stavu klidné pozornosti. Následují informace o metodách psaní, autorech publikací a literárních děl. Potom píšeme. Psaní je pro nás radost i strastí. Učit se formulovat myšlenky a třídit je, je myšlení na papír, a to jde často těžko.

V rubrice tvůrčího psaní se můžete těšit na rady jak psát. Tentokrát jsme pro vás připravili metodu zvanou Clustering.

Jana Křenková

Založila dramataťák před více než dvaceti lety na ZUŠ ve Žďáře nad Sázavou a od té doby učila dramatickou výchovu. Několik let učila na JAMU v Ateliéru dramatické výchovy v Brně. V současnosti vede malý souborek, který patří k občanskému sdružení Žďárského divadelního spolku a ve folklórním souboru Kamínek.

A co říká o tvůrčím psaní?

„Tvůrčí psaní je nejmladší dítě mé pedagogické činnosti. Je logickým výústěním od vedení literárních kroužků, vydávání sborníků literárních prací, působení v porotách, až po účast v kurzu tvůrčího psaní, který jsem absolvovala nedávno jako žákyně na filosofické fakultě v Brně. Od té doby kurzy vedu, baví

mě to mj. i proto, že program přizpůsobuji podle složení účastníků, jejich zájmu, talentu... Sama se přitom stále učím. Vždyť psaní je celoživotní a věru dramatický proces!“

Adam Vágnar, šéfredaktor

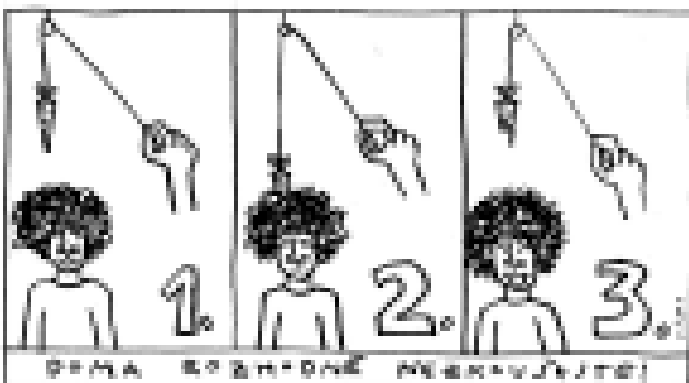
Clustering

Jak si poradit se zapeklitým tématem slohové práce zadaným našimi profesorkami?

Protože témata zadávaná ve škole opravdu bývají občas nad naše síly chtěla bych vám představit metodu, která by vám mohla pomoci. Řeč je o Clusteringu, technice psaní vzniklé v 70. letech. Autorkou této metody je Gabriele R. Ricovon. Obvykle jsme zvyklí a bývá nám doporučováno psát text dle lineární osnovy. Tato výstavbová strategie je však u Clusteringu nahrazena strategií „cyklickou“. Touto metodou nemusíte psát pouze text literární, ale i odborný.

Autor vychází ze zadaného slova (soslóví) ke kterému bez přemýšlení přiřazuje asociace. Myšlenky, které autora přirozeně napadají si zapisuje kamkoli. Nečastěji odstředivě kolem klíčového slova. Jakmile se jedna asociace vyčerpá vrací se pisatel ke klíčovému slovu a čeká na další obrazné představy, které opět znamená. Jednotlivé asociace v závěru zakroužkuje a spojnicemi naznačí souvislost. Závěrem slovní materiál použije autor k tvorbě textu.

Petra Fuksová, redaktorka

Nová spolužačka je opravdu tu

Lenka Čiháková, Linda Habešová

(Pokračování z první strany)

Dny ubíhaly jako voda a my jsme pomalu začali přestávat věřit, že se objeví. Ale zázrak se přeci jen stal, Ludva (tuto přezdívku získala ještě než překročila práh naší třídy) se opravdu objevila.

Všichni jsme očekávali vyčrtlou anorektičku, zmalovanou modelku a kdo ví co všechno, ale slečna, která zavítala do naší třídy, nebyla ani jedno z toho. Je úplně normální středoškolačka se stejnými problémy jako každý. A jak se na nás vlastně dívá ona?

Katko, jak ses k modelingu dostala?

V novinách jsem si přečetla článek o castingu, požádala jsem rodiče, aby mě tam odvezli a oni si mě vybrali.

Jezdíš jen po Evropě nebo už jsi navštívila i nějaký stát mimo Evropu?

Mimo Evropu jsem byla pouze v Asii v Šanghaji.

Mohla bys popsat jeden „nenormální“ den ve svém životě? Myslíme tím jeden den na přehlídkovém molu.

Je to docela zajímavé. Když jsem jela na svoji první přehlídku, tak jsem se celá klepala a největší strach jsem měla z toho, že tam nemluvil nikdo česky a jestli jim budu dobře rozumět a tak, ale jakmile jsem poprvé vstoupila na molo, tak ze mě veškerá třéma opadlo a bylo to úžasné.

– Železnice

Radim Cajzl, student 5. A

O víkendu 5. – 7.10. 2007 se v Hostýnských vrších (organizátoři tento název popřeli a oznámili nám, že jsme v Egyptě) konala bojová hra Železnice. Hra byla původně naplánována na 36 hodin, ale nakonec trvala sotva 18 hodin. A o co vlastně šlo?

V podstatě to byla bojovka, kdy jeden tým stavařů (pět lidí)

Katka Ludvíková chodí do 3. B.

Jak to vypadá v Šanghaji?

V Šanghaji je to úplně jiná civilizace než tady. Je to tam báječné. Na ulicích je spousta lidí. Většina lidí jezdí na kole, převážně ta chudá část obyvatelstva. Auta mají pouze ty vyšší vrstvy.

Podporuje tě tvé okolí v tomto „koničku“?

Samozřejmě rodiče, také kamarádka, teda, jak které. Ty dobré ano a ty ostatní závidí.

Proč sis vybrala právě naše gymnázium?

Jelikož mi umožnili plán, abych mohla cestovat, jak se mi to právě bude hodit.

Setkáváš se často s lidskou závidí?

měl za úkol postavit železnici z jednoho konce hrací plochy (cca 3x4,5km) na druhý. Stavba železnice vypadala tak, že stavaři zapíchovali do země obarvené kolíky 20m od sebe.

Postavenou železnici jsme nesměli ničit. Druhý tým nájezdníků (sedmáct lidí, mj. já) tam tu železnici nechťel a tak zabíjel stavaře (na to jsme měli papírovou sekeru, papírový nůž, dvě papírové koule. Stavaři měli na

Občas ano, ale snažím se takovým lidem vyhýbat.

O modelkách se říká, že často trpí různými nemocemi např. anorexií a jsou jim často nabízeny drogy. Už ses s něčím takovým setkala?

Tak anorexií jsem našťestí nikdy netrpěla a doufám, že nebudu. Drogy bych si sama nikdy nevzala, ale už jsme potkala pár holek, které to zkusily.

Máš nějaké zajímavé zážitky?

Zážitků mám spoustu. Zejména z různých historických památek. A největší událost, která se mi stala bylo to, že jsme měli s letadlem zpoždění a v Rusku mi další letadlo ulétlo a já jsem nevěděla, co mám dělat, jestli tam budu čekat den nebo týden a bylo to strašné.

Čeká tě v nejbližší době nějaká cesta?

Teď jsem měla být v Paříži, ale kvůli nemoci musím být doma a pak se uvidí podle doktorů.

Jak na tebe působí noví spolužáci?

Zatím je moc neznám, ale myslím si, že to je prima kolektiv. (kolektivní smích)

Snaží se mě ovlivnit a proto budeme v Zsv dělat test ovlivnitelnosti, tak jsem zvědavá, jak dopadnu.

Děkujeme Katko za rozhovor a přejeme Ti hodně úspěchů, jak profesionálních, tak osobních.

obranu jen nůž a deset koulí). Po prvním zásahu jsme ztratili zdraví a měli jsme minutu na útek, po druhém nám nepřítel vzal život.

Po ztrátě museli ležet na zemi a počítat od jedné do tisíce (je to zhruba čtvrt hodiny). Během této doby nás mohl kdokoli okrást o všechno, co jsme měli u sebe, kromě oblečení, bot, mobilu, peněz a dokladů. Ukradené věci mohl nepřítel použít, sníst, ale ne

směl je zničit. Každý tým měl základní tábor - v táboře jsme měli náhradní životy, zdraví a odložené věci (tyto věci mohl kdokoli ukrást). Tábor nemusel být pořád na jednom místě, ale mohli jsme ho kdykoli přesunout. První tým při stavbě železnice musel použít jeden z mostů. Mosty (ne ty skutečné, ale vymyšlené) byly na předem určeném místě, údajně dobře viditelné.

Začínali jsme v pátek zhruba o půlnoci. Stavaři odjeli na místo určení vlakem, my jsme museli jít pěšky (aby měli náskok). Vzhledem k tomu, že byla mlha a nic nebylo vidět, jsme se po příchodu na hrací pole rozhodli trochu vyspat. Spali jsme v jedné chatové osadě (mysleli jsme, že tam nikdo není, což se ráno ukázalo jako chyba). Ja spal v lese, ale přímo před jednou chatkou spalo pár lidí v maskáčích, což poměrně vylekalo jednu babku v té chatce.

Následující dopoledne jsme prohledávali terén (hledali jsme hlavně mosty). Našli jsme pouze jeden památník z druhé světové války, asi čtyři přírodní rezervace a jednoho mloka. Během dopoledne jsme konečně našli jeden most, a tak se pár lidí rozhodlo trochu stavaře pozlobit, nicméně nakonec to dopadlo úplně naopak (přišli jsme o dva batohy, dva životy a nějaké zbraně). Poté vyrazila trochu větší skupinka obnovit naši čest a dopadla hodně lépe (získali jsme původní dva batohy, navíc dva batohy stavařů).

Já jsem během útoku dobou hlídal náš základní tábor - ležel jsem schovaný pod dekou a celou na karimatce v lese a čekal (musím se přiznat, že jsem usnul - ono to není moc zábavné, ležet tři hodiny na jednom místě a sledovat, jak občas okolo projede nějaké auto). K večeru do našeho tábora dorazili organizátoři a řekli nám, že hra končí (stavaři postavili polovinu železnice, čímž získali velký bodový náskok, navíc z našeho týmu už odpadla asi třetina lidí - někdo to vzdal, jedna holka si vyvrtnula kotník).

Železnice byla skvělá hra, kterou bych určitě doporučil všem, co mají rádi dobrodružné akce (případní zájemci nechť se ozvou na e-mail: radim.cajzl@gmail.com). (redakčně zkráceno)

Michal Jurman: Nocivír

Absolvent Gymnázia Vincence Makovského vydává svou první básnicou sbírku

Hroby

plakala slova
jak na šňůrce
mé oči,
z mých očí
plakala slova
co nevyčtená žila
a kdyby životem nebyla
bylo by lépe
jenže byla

k večeru venku
napadnul sníh
a tváří se
suverénně
přes noc samota
a co bude dál?

Zima

sádrové odlitky vln
jak chrámoví kostela
nahoru a dolů
slunce se pořád hýbe
kreslíme mu do tváře
úsměvy skrze dotyky
nemocné udýchaným sklem
a včerejší slovo
dnes kulhá
v slabikách
nahoru a dolů
sádrové vlnobití
dává zpět nebezpečné
kraťasy
boduje ve fífteenech

Stromořadí

syť
barokem
okolní krajiny
v milost
mlhavým podzimem
vyučen

řadí se smutek
před tichou skutečností
ve výstavní síni
den za dnem
stromořadí
se starcem řadí
s dítětem pobrekává.

Michal Jurman se narodil v létě roku 1982 v Novém městě na Moravě. Absolvoval novoměstské gymnázium a Janáčkovu akademii muzických umění v oboru Rozhlasové a televizní dramaturgie a scénaristiky. Svoji prvotinu *Nocivír* vydal letos v létě 2007. Verše zazněly v pořadu *Zelené peří* Miroslava Kovaříka na Českém rozhlasu 2 – Praha.

A co řekl o sbírce *Nocivír* Miroslav Kovařík?

„Touha stvořit prostor, nad kterým bude mít suverénní vládu, prostor ve kterém se bezpočtukrát rozptýlí a znovu seskupí v nových tvarech jazyka, formy, obsahu, to je základní pocit při čtení *Nocivíru* Michala Jurmana, sbírky která nepochybně zúročuje dosavadní autorovy básnické devízy: je to především hutná sdělnost jeho obraznosti, novotvary, v jejichž chuti se jakoby připravuje onen básníkův skok do imaginačních vln,

metaforizace rozjitřené smyslovosti. To je nepřehlédnutelně největší dar, jímž je Jurman obdařen a který v současné mladé české poezii nemá v této přirozené kompatibilitě mnoho obdob.

Jistěže na dně toho všeho je nezanedbatelná životní zkušenost: nejsou to vymudrované rekvizity, které by básně pouze zdobily a dodávaly jim dráždivý šmrnc. Naopak: sled imaginací stvořených obrazů je básním výtěžkem citlivého pozorování reality a její

interpretace. Básník k tomu má po ruce „pouhá“ slova, nicméně může do nich vložit celý svůj kreativní vesmír, a to M. Jurman v *Nocivíru* zcela jistě dokázal.

Síla této poetiky je také v objevování skrytých zásob našeho emotivního podvědomí, radosti z básně-hry a naší fantazijní spoluúčasti při hnětení tvarů nových poetických ikon – nejenom *nocivír*, ale stejně tak *tečkovišec*, *dvojheltice borovice*, *steskopády* a *lízivance*, *erotikoputikobutykování* a další imaginací vytěžené neologismy – to je vklad nad jiné cenný a nepřináší ho každý do pokladnice české poezii jako samozřejmý dar. *Nocivír* je navíc nabit inspirativní radiací a jistě nezůstane bez odezvy. Může si mladý autor na samém svém startu přát víc?“

Básně vybrala Mgr. Anna Zabloudivová, část článku - server Žďárskévrchy.cz

8. ročník tradiční včelařské výstavy „Vůně medu“

Veronika Nováková, redaktorka

Výstava probíhala v gobelínovém salonu Kulturního domu ve dnech 10. – 17. 11. 2007. Od včelího úlu, přes živé včely, stroje na vyrábění medu, až samotná škála velkého množství této sladké dobrůtky s možností ochutnávky. Zájemci si mohli koupit překrásné voskové figurky, svíčky, perníčky, nebo třeba i různé

druhy medoviny. A už ode dveří byla cítit příjemná vůně medu...

Jak dlouho se včelařství věnujete?

Josef Skalník: Věnuji se včelařství asi 30 let a začínal jsem s tátou, který mě zaučoval, a postupně jsem se osamostatnil. Táta už nevčelaří, takže jsem včelařem plně já sám.

Kolik lidí na Vysočině se tím zabývá?

J.S.: Je tady na Vysočině několik spolků, mezi ty největší patří Nové Město na Moravě, dál je spolek Žďárský, Bystrický, Nedědický. Takže několik 1000 včelařů, může být.

Patří mezi vás i nějací junioři?

J.S.: Ano, máme včelařské kroužky ...

(Pokračování na straně 12 >)

Pompeje, fénix z popela

Italské město ležící pár kilometrů od Vesuvu ožívá pod rukama archeologů

foto Radim Štrobl

Venušín dům Jedna z památek starověkých Pompejí odkrytá archeology.

Radim Štrobl, student kvarty

Pompeje byli rozkvétající město oblasti Kampánie, které bylo v r. 79 po Kristovi zničeno výbuchem Vesuvu, který je zakryl až do 7m vrstvou popela a kamínků.

Právě tento sopečný materiál umožnil plné odhalení města a vedl i k tomu, že se zachovaly architektonické části, malířské výzdoby a různé jiné cenné předměty.

Následky výbuchu Vesuvu bylo město náhle vymazané z dějin; všechno se zastavilo během okamžiku.

Po staletích jsou Pompeje znovu vykopané, odhalující opět okamžiky tragédie a smrti obyvatel tohoto města. Toto město

bylo údajně založené Osky žijícími v oblasti Kampánie. Nejdříve bylo vystavené vlivu Řeků.

V letech 525 – 474 př. Kr. bylo město pod panstvím Etrusků, ale po jejich porážce při Cumě ho převzali opět Řekové.

Okolo 4. stol. př. Kr. se snažili Římané zmocnit jižní části Itálie: to vedlo k samnitským válkám, které skončili vítězstvím Říma a podrobením této země jeho nadvládě. Pompeje se stali římskou kolonií pod názvem „Polonia Veneria Cornelia Pompeii“.

Zánik Pompejí: V r. 62 po Kr. postihlo Kampánii velké zemětřesení, Pompeje utrpěli vážné škody (mnoho budov se zřítily). R. 79 po Kr. podle korespondencí údajných svědků, začal Vesuv chrlit lávu.

Obrovská masa popela a kamínků dopadla na město a celé ho pohltila. Obyvatelé pokoušející se o útek k moři umřeli, protože byli zasáhnuti obrovským množstvím rozpláčeného materiálu vyvrhnutého ze sopky. Naopak ti, kteří zůstali doma, byli udušeni.

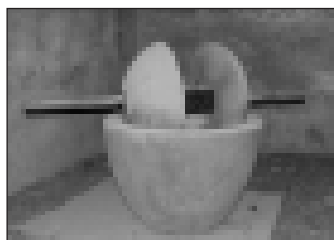
Znovunalezení Pompejí

K prvnímu nálezu Pompejí došlo v 16. stol. při příležitosti prací na kanálu nedaleko řeky Sarno. Další vykopávky byly nalezeny roku 1748 na příkaz krále Karla Bourbonského.

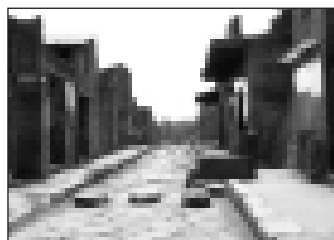
Nejdříve bylo nalezeno divadlo a hroby na ulici pohřebišť. Poté se našly dokonce otlačky vléváním tekuté sádry do prázdných míst v terénu. Byly to většinou těla osob a zvířat.

VELKÉ DIVADLO Stavba řeckého typu s tzv. caveau, tj. schodištěm umístěným v přírodním otvoru v terénu. Divadlo je z 2. stol. př. Kr. a za Augusta bylo upravené a zvětšené. Je zde kolem 5 000 míst.

STOJ NA ZÍSKÁVÍNÍ OLIVOVÉHO OLEJE

ULICE V POMPEJÍCH

3x foto Radim Štrobl

Jak se zase jednou opakovaly dějiny

Miroslav Skalník, student 3. B

Byla chladná a sychravá sobota a poblíž Slavkova u Brna se schylovalo ke střetnutí armád vládců Francie, Rakouska a Ruska.

Od časného rána se obcí Tvarožná rozléhaly povely důstojníků a víření bubnů. Asi ve 14:30 padly první výstřely z děl a samotná bitva začala.

Chvilími byla palba tak intenzivní, že dým ze střelného prachu zalil celé bojiště jako hustá mlha. I přes početní převahu na straně spojenců, bylo čím dál více znát, že Francouzi mají navrch a jejich vítězství bylo jen otázkou času. Spojenci se ještě jednou pokusili změnit vývoj bitvy ve svůj prospěch, ale neúspěšně.

Poté už bylo jejich jediným cílem opustit bojiště s co nejmenšími ztrátami. Tak se také stalo a císař Napoleon mohl slavit velké vítězství, které se zapsalo do dějin velkých bitev. Následovalo slav-nostní defilé vítězné armády a poté odchod do tábora k zaslouženému odpočinku.

Ne, to není zápis z dobové kroniky, ani citát z učebnice dějepisu. Takhle to skutečně vypadalo v obci Tvarožná 1. prosince 2007. Odehrávala se zde již tradiční rekonstrukce Bitvy tří císařů, která patří k největším akcím re-enactmentu v České republice i v Evropě. A cože to ten re-enactment vlastně je? Tento pojem vznikl v USA v době stoletého výročí války Severu proti Jihu a odtud se rozšířil do celého světa. V podstatě se jedná o snahu napodobit s co největší přesností válečné události z různých dob a válek. Můžeme se setkat i s rekonstrukcemi se zaměřením na 1. a 2. světovou válku, třicetiletou válku, pruskorakouskou válku a další konflikty. Účelem těchto akcí, ale není jen pobavit a poučit diváky, ale také připomenout oběti a utrpení, které je s válkou vždy neodmyslitelně spojeno. Nutno dodat, že na místě vojáků nevystupují placení herci, ale fandové historie, kteří tomuto koníčku věnují spoustu svého volného času i peněz.

8. ročník tradiční včelařské výstavy

(Pokračování ze strany 10)

Kde se člověk může přihlásit?
J.S.: Je tam pan Dostál, který včelařský klub vede. Takže pokud tam přijdete ve středu mezi 14. a 15. hodinou, může se přihlásit přímo u pana Dostála.

Jací jsou hlavní nepřátelé včel?

J.S.: Nejzávažnější nemoc, co tady je už asi 20 let, přineslo se to z jižních krajů – z Indie, jedná se o Varoa Jacobsony, nyní se to nazývá Varoa Destructor. Rozvíjí se na plodu a když se na jaře ty včely vylíhnou, jsou postižené. Takže třeba nemají nohu, nemají křídlo a potom včela umírá. V současné době se tento roztoč

nedá nijak zničit, protože kdyby se nasadily silnější postřiky, tak spolu s nimi zahynou i včelstva. Provádí se ale výzkumy v USA.

Co vás na včelařství nejvíce baví?

J.S.: Nejvíce mě baví pohoda, klid, odreagování od své všední práce. A to, že je člověk spojený s těmi včelami, s prací a s chovem včelstev, že se tomu věnuje, baví ho to. Ta činnost je různorodá – jak včely začnou na jaře pracovat, na podzim se začínají krmit, potom se zazimují, hlídá se zimní spánek, aby nebyl rušen a měly vhodné podmínky pro přezimování.

Děkuji za rozhovor.

Sedí mravenec u rybníku a má banán ve vodě. Jde kolem slon a ptá se: „Co to děláš?“

Mravenec říká: „Dej mi jednó euro a řeknu ti to.“ Slon mu dá jedno euro a říká: „Tak povídej.“
 Mravenec po pravdě odpoví: „Máčím banán ve vodě.“
 Slon na to: „Ty jsi ale blbej!“
 A mravenec: „Možná blbej, ale od rána jsem vydělal 100 euro.“

Jde tlustá paní po chodníku a zpívá si: „Kdybych byla jahodou.“ A pán který jde vedle ní řekne: „To by bylo džemu.“

„Poď pogratulovat Frantovi, narodilo se mu děčko.“
 – „Tak jo, a co má?“
 – „Whisky!“

vtipy

Když ve slově LÁSKA změníme 4 písmena a jedno uберeme, dostaneme slovo PIVO, což jistě stojí za povšimnutí. Ale teď pozor! Když ve slově LÁSKA změníme 5 písmen a jedno přidáme, vznikne slovo FERNET. To už nemůže být náhoda!

Člověk je z pecky: z pecky je strom, ze stromu je trnka, z trnky je slivovice, ze slivovice je opice a z opice je člověk.

1010101010
 1010101010
 0101101000
 111010003
 0101100100
 101004056
 7 8 9

SUDOKU

Tabulku vyplňte tak, aby každý řádek, každý sloupec a každý čtvereček obsahoval čísla od jedné do devíti.

Vytvořeno:
 Sudoku portable
 Portableapps.com

		8	3	6	2	1		
		5	4			3	8	9
		7	9	5		2		
2	1	5	4	7				
5	6		9	3				2
7		2	8		5			1
		3	6	2				
1	5						6	4
4	9		1					3

komix

Jan Císař ©

VINCENT

Občasník studentů gymnázia Vincence Makovského
 Leandra Čecha 152
 Nové Město na Moravě 592 31
 E-mail: vincent.redakce@seznam.cz

2. ČÍSLO III. ROČNÍK ČTVRTEK 31. LEDNA 2008

Šéfredaktor vydání: Adam Vágner Šéfredaktor: Adam Vágner

Redakce: Simona Hradecká, Hana Wurzelová, Veronika Nováková, Petra Fuksová, Lucie Francová, Jakub Chocholáč, Soňa Martinková

Korektura: Simona Hradecká, Anna Zabloudivlová, žáci 7. A v ČJ

Fotografové: Radim Štrobl, Radim Cajzl Sazba: Adam Vágner

Náklad: 200 ks Vytisřeno: 30. ledna 2007